

ŽENSKÁ HLÍDKA

Publikována M. Šurabová

FR. S. PROCHÁZKA: SNEŽENKY

Jsem květinová žena, bílá jako sníh, co jsem tu stála na hřebcích. Jak nebesa vypadala v slonovině, jak má k životu náleží a budu si stěžu, a smích.

Jsem květinová žena, mězeřská, s náš mladá náhle na stěh svých.

Chci kvést! Jela bouřka i vykláště mech, chci žít! Inu zeno! byl houřlivý vlnok, my, květeřná, řekly, v náš tvou žití, bíle, hřbetem drobným záti a světi, a bláh.

Klid posilní přelky slzy, je smělý, a skvělá čoká s pláči v rtech.

I ty, který v kadeřích ležet máš snít, pojď, roztome pro těbe, ahy náš zvěř, ať života pínou záti a světi, jak v puponech mléka k srdci ti běží a smích.

Jež tišla třás, včernoštní pláň, z těch látků ti zapla na hřech.

PŘEVRAŤ.

V této přechodné době je nutno být velice obezřetným, poněvadž v nastávající době vývoj života bude jiným. My musíme stále porovnávat, srovnávat, bychom byli připraveni pro nastávající epochu.

Jak milý čtenář ze zpráv tohoto listu již zjistíte, bude se zde v Omaze konati sjezd ze všech Zamoississippijských států uspořádaný kongress, jehož prací bude překlenuoti starou a novou epochu. V této rekonstrukční době bude mnoho práce potřeba a tudíž jest záhodno být připraveným, neboť mnohé nové věci budou se zdát neshledné. Každý vytrvalost ke zdaru je nutnou.

V této poválečné době hospodářská a společenský vývoj bude se nám starším zdáti nepatřičným a vůbec z místa, nové požadavky, nové okolnosti ohklopatí s určitým smérem. Nová doba přinese vše nové. Každý, kdo jen trochu přemýšlí, dozná, že je nemyslitelné, že směr starého řízení potravy, poněvadž již nyní je možno zřít změny v hospodářském i v společenském životě a v politice zvláště, ježto žena bude hrátí nemalou roli a na vše to se díváme a zlá se nám to eizá a přeměstěné. Žena v této rekonstrukční době bude mítí ohromné pole k uplatnění se v každém oboru činnosti — vychovatelství, hospodářství ve společenském životě a v humanitě. Nám, ženám, úděl v tomto převratu je veliký, a zvláště ve výchově rodiny pro budoucí dobu a k udržení úrovně politické a společenské. Žena rodí a odevovává pokolení pro budoucí národ. Je nutno každé ženě nyní přemýšletí o každé změně a jí porovnávat a srovnávat s tím, co bývalo. Nuže, necht každá změna udatví se, je projednávána v domácím kružku u krbu, pak převrat širší nebude nás rušití.

Jak se zdá, žena nabude plného uznání dříve v barbarských zemích, nežli v nejmenovější republice Ameriky. Musíme však také ale doznati, že výstřednosti, páchané ženami ve Washingtoně před Bílým domem, nejsou ku velké etí ženám.

Nabytí "prostyže" vyžaduje mnoho práce, však udržení jí jest věc.

Ukáznost je skvělostem v každé šlechtě duši člověka.

V Americe se vzimáha Bolševism v dosti značném rozměru a jak se mně zdá, měl by dělník i kapitál záslápnouti tuto krvelačnou nestvíru, jež vše ničí a ničeho nestaví, a které není nic povát-ným.

Vyvrhování snů "Rytířů Blánských", je Československá Republika a každý pochybovat nyní se hlásí ke slovu "Já také!" — dříve stělováním práce jiným!

Náš český hospodářský náby je již nyní přemýšletí o zahradkách a semenech pro ně. Jak známo, semen z jiných zemí sem málo přichází a donášení přebytků není. Tož bylo záhodno, aby se každá záhy jimi zásobovala; z jara

pak možno dostati pouze zbytky. Dále nám nastává jarní žití a tu nutno činiti opatření, neboť nám pak nastane uklizení příbytku a je tudíž dobře být na vše připraveným v každém období.

Náš hospodyně na venku zajiště již mají nasazeno na hodné kufátek, neboť jak jsou teď vajčka v ceně, drůbež se dosti dobře vyplácí. Však nejvíce tam, kde mají svoje vlastní kromení.

Náš starší dopisovatelky by nám mohly zase jednou podati nějaké zprávy ze svých zkušeností v "Ženské Hlídkě", neboť za tu dobu, co mezi námi nebyly, hodně zkušeností nabýly. Mnohá matička ještě dosud očekává svého syna z vojny a také mnohá se jej ani již neočeká, neboť mnoho našich hochů padlo na bojištích za osvobození národů utiskovaných. Draze byla vybojována svoboda a doufejme, že bude také tak oceněna.

VLASTENKÁM DOBRÉ VOLE!

Úryvek ze článku Elišky Krásnohorské, jímž odůvodňovala potřebu, aby dívky po vychození školy obecné dále se vzdělávaly na školách hospodyňských, kuchářských a pokračovatelích i aby takové školy se zřídily. Na školách, jako jsou obecné a měšťanské, kde hlavní věcí jest obohatití ducha dívek zásobou vědění povšechného, která nejčastěji pro celé žití má býti postačitelna, není času ani místa, aby se chovanky, také ještě příliš mladé, v domácních pracích vycvičily. Pouchá to nemožnost.

Ale mnohá malá slečinka, ze školy vystoupivši, myslí, že jí ty prosté práce domácí ani za učení nestojí, jsouce příliš jednoduché, aby jí, tolika a tolika školními třídami prošle, nejméně obtíž mohly působiti. Domnívá se, že "učení" její vysokou povznesena jest nad možnost, aby v domácnosti byla schopna vyvésti nějakou hloupost či škodu svou nezkušeností. "Však vidím každodenně, jak se to i ono dělá; kterak bych nobla v tom chybiti!" A na minka často k tomu dodá v myšlenkách neb nahlas: "Však ona to dovede, až bude muset, teď at užije světa i mladosti." A slečinka, která neuznala za hodno, přinešti své vzdělání do kuchyně a všedního pokoje, aby tam ukázala svou prospěšnost, nemá za nedůstojno "učení" své, studovati všechny krámy krejčovské a o zdobnické, všechny modní žurnály a všechny toalety na ulicích, na plesích i — na jevišti divadla! Nemá za nedůstojno škemrati každý měsíc u tatínka o peníze na nějakou notnou modí hloupost, nežťtí se ani plácé za to, neváhá působiti svými marnivými požadavky domácí mrzutost, která číní z milého domova oástece, kde s vinými trpí i neviní. Slečinka, nie si z toho nedělá, že oči zkazila humor, mátee klid a spokojenost, menším dětem všecku radost, jen když dosáhla ... leho. Máme prozraditi všechny tyto modní tajnosti toaletní, ostatně veřejné, kterými naše slečny se neostýchají okázale se strojití, nie neobdaběe poznátele a vtipkování!

A co máme říci o nenasytné lačnosti pro zábavách, kterou nyní většina našich slečen pokládá za zcela oprávněnou, nevyhnutelnou? Jakými hospodyněmi se pak stávají takové slečny, není těžko úhadnouti. Neboť, že se domácímu hospodářství naučily tím, že dovedly denně snísti, co maminka uvarila, a uspínati, co služka vyprala a vyzehčila, tot na bíledni. Byť se slečinka dívala deset let na maminku čiperně po domě se otáčející, všim šetrně vládnoucí, na vše pamatující, nedovede přece již proto čiperně po domě se otáčeti, všim šetrně vládnoucí a na vše pamatovati; byla by se musila dříve čipernosti, šetrnosti a pamětlivosti učiti, v nich se cvičiti — neboť domácí hospodářství nezáleží jen v tom, dělati slepě, co jiní dělají, ale za-

řítiti vše s rozmyslem, přiměřeně, tčtiti z každé okolnosti, přizpůsobiti se poměrům času, ba o kamůlci! Od vzdělávacích hospodyn, které nyní neumějí ani tolik hospodřit, jako méně vzdělané matky jejich, žádáme právě, aby učily vše, aby byly vynalézavé, aby užítkovaly pro domácnost a vykonaly v ní potřebné zdokonalení, tak jako nyní každý obor své práce stále zdokonalují, vědomosti své na jeho povznesení vynakládajíce. Jak bídná by byla femosa, kde by byl průmysl, kde umění, kdyby každý pracovník vždy si byl myslil, že mu stačí, viděl-li, jak to staří dělali, a okoukal-li si to jako taká bez velkého cviku při nich! Zdaž by nebyly všechny obory lidské práce tímto způsobem na míserném stupni hudařském, ba více, zdaž by mnohé z nich nebyly úplně vyhubeny, zakrněly, vymřely?

Neboť v práci platí známý zákon, kterého, bohužel, tak málo dbáno: Nepokracořovati jest tolik, co jiti zpět! Nejprve nauč se každý tomu, co uměl předchůdce, neboť bez tohoto stupně dovednosti není pokrok možným; ale pak pokračuj, jinak sklesneš pod své předchůdce.

Zdaž se tento nepřívětivý postup právě za naší doby na vlas neosvědčuje při domácím hospodářství? Za to, že v mladších pokoleních není tolik lásky k němu, aby dbala o jeho zdokonalení, klesá domácí hospodárnost celkem značně. Matinky ani by nepřipustily, že by dcery mohly býti dokonalejšími hospodyněmi, nežli jsou ony; a za to dcery jsou hospodyněmi horšími a špatnými.

K tomu se poji pravidelně ukazují: Matinky se díví, hlavy si lámou, čím to jest, že nynější mladé dívky nejsou tak zdravé, jak jindy děvčata bývala; a nejen zdraví, ale i jarosti a veselosti si jim nedostává, jako by ani mladý nebyly. "Jaké malíčkové nás těšily!" povídají si; "jak mluvo býlo zapotřebí, aby nám byl zápasoben veselý den, kterým jsme byly šťastny ještě po kolik neděl, vzpomínáme na něj s takovou radostí, jako by byl bůh ví jakým skvělým plesem nebo slavností. A nynější dívky mají ohromné požadavky, ale přece jich nie neuspokojí; té čistě veselosti, toho zpěvu a smíchu, co mezi námi bývalo, již nyní při mládeži nalézati nelze."

Ano, naše dívky jsou choulostívy na těle i na mysli, pravého zdraví tělesného i duševního, právě mladosti se jim nedostává! Ani nejkvotnější toaletá není vydatným lékem pro jejich sentimentálnost, ani nejvyššíbrannější není a to zbarvití líc jejich jiskrným ruměncem pravého zdraví. Marně se snaží matinky tímto způsobem odeprouci vnitřní choroby svých dceruček; lék sluší hledati jinde, jest mnohem bližší, la, cinejší a jistější; jest to domácí práce!

Zádné procházky, žádný tanec, ba ani nejrozumnější tělocvik není s to nahraditi tělu dvěma omezením zdraví, všestranný, vydatný pohyb, který spojen jest s opravdovou prací domácí v rozmanitých jejích výkonech. Procházky a tělocvik jsou, zvláště v městech, pro zdraví vůbec nevyhnutelné; přispívají též velice k osvěžení mysli, k radosti mladého věku; a kdož by chtěl divkám našim tanec bráti! Reformáta taková, i kdyby rozumný měla důvod, jehož není, nezdařila by se naprosto! Reformátor by nepochodil. Ale ani nikdo nemyslí, že všechny tyto výtečné pomůcky mají touze hodnotu, jako blahodějný vliv skutečné práce; jsouť vedle přírodnosti její hravé, vedle přirozené platnosti její umělé. Tělesná práce jest nevyhnutelná nejen k ládku a skládá společného života lidského, ale také k harmonickému vyvinutí každého jednotlivého člověka, na tom trvám. Tělesná práce jest důležitou potřebou pro zdraví těla i ducha. Různé jsou přičiny, pro které dívky naše télesných prací domácích se zdržují. Někdy jest to pouhá rozmarlnost, která bývá více vinou matky než deery samých, kdyby dívka byla záhy a hravě k práci přidržována, oblíbila by si ji, nacházela

by v ní záhuvu, nacházela by i pro spěšnost její. Jindy však — a to velmi zhusta — je to marnivost. O tento stý duch našeho pohybu! Jaké nesmírné množství pohrom jest jeho dílem! Jaké tisíce mladých ženských bytostí obětují na své zdraví a štěstí! Slečinka se chrání přilohiti v kuchyni do pece, podívati se do trouby; horko by jí mohlo osmažnouti bělostnou pleť, když vyvrhla nějakou nádobu, zhrubla by jí hodvábná ručička; kdyby něco vyprala, mohla by jí jemnoučka kůže popraskati, konečně by jí domáci zaměstnání vzalo čas, kterého nutně potřebovala na vymýšlení nových okras a na ukazování těchto okras po ulicích. Když se dívky takto práce střeží, když k tomu i módy samy jsou často tak nesmyslné, že zdraví poškozují, a když i houba po zábavách omdle síly vyčerpává, jaká div potom, že dívka právě dopředu své tvorem ubohým, slabým, nervosním, kterého skutečně pak by již práce namáhala, ba přemáhala! Kolikrát choroba, někdy celý život ženě kalí, jest následkem onoho neblabého názoru, že "slečna" by se poskytnula práci, která "služce" náleží! Neboť jak žijí naše dívky? Do čtrnáctého roku — sezení ve škole, od čtrnáctého roku — sezení při šití, střídající se s rozčulujícími zábavami. Jaká to jednostrannost a jak rozmanitými pohyby by všechny údy, svaly a síly otužila domácí práce, jak užitečnými myšlenkami by zaměstnávala blouznivou, nudící se hlavičku, jak krásně by jí naučila pamatovati na potřeby jiných, na potřeby všech, místo na sobecké a marné choutky vlastní! Jaká svěžeť by zazářila z líc a mysli unylených, ubledlých nynějších dívek uodních!

Jsou však i jiné příčiny onoho nedbaní domácích prací; nejen že matky deery k nim dosti nepřidržují, ony je často od nich odhánějí, někdy proto, aby jim nezkušená, nevyvívená pomocnice něčoho nezakázala, neobratně se jim v dílo nepletla, vůbec nepřekážela; nemajíje chuti ani trpělivosti, zdržovati se s ní "ať se naučí, až bude sama svou hospodyní," odhánějí jí tuto vše. A někdy také mívají hospodyně tu starost, že by služka si mohla hovětí, kdyby více rukou v domácnosti pracovala; deera nesmí na nie sdílnouti, "to se patří služce udělati, necht toho, ona by se spoléhala," napařinují.

A na služby zase jest všeobecný nářek, že ničeho neumějí, že čini jen škodu a mrzutost, a že s nimi není pořízené žáného. Nuže, není-li v domácnosti času a místa, aby se dívky na budoucí hospodyně vycvičily, a nestáli příklad a napomínání paní samých, aby služby se při nich řádně naučily práci domácí, což jímho zbývá, než aby se domácnosti hospodářství v celém jeho rozsahu zmoenila škola a dívky bohatší i chudší, budoucí paní i budoucí služby, theoreticky i prakticky odevhovávala? Potřeba škol takových jest nepopíratelna.

Terezie Uzlová, South Omaha, Nebr.

— Čtená paní pořadatelka a všichni čtenáři a čtenářky "Pokroku", přijmete srdečný můj pozdrav a zároveň promítně, že se zas osměluji navštívit "Ženskou Hlídku". K napsání těchto řádek blabně mne přiměl dopis paní Boženy Habaskové z Boyne City, Michigan, již za vzpomínku děkuji. Velice byla jsem potěšena čtením dopisu od známé, ale značně vzdálené milené přítelkyně. Paní Habasková promítně se mnou k jednomu spolků, při jehož seřázení jsem jí vždy velice ráda vřadala. Bylať spolumstřou veslou a rovnoprávnou, své myšlení každému vyjadřila otevřeně, nemlát nikdy tajnosti a také ženy mám ráda. Proto ale když nás, paní Habasková, tolik ke psaní vybízíte, musíme tedy i vy častěji dopisem do naší "Ženské Hlídky" přispěti. Zvláště nyní budu se na vaše další dopisy těšiti, když sobě přejete, abychom my tři — paní Burešová, tetá Vítámvásová a já — často do "Ženské Hlídky" dopisovaly. Zdálo by se, jako bychom si to byly řekly, vaše myšlenky žetly a všechny na jedinou se a dopisy do Hlídky dostavily, dříve nežli jste nás k tomu vybí-

zila. Nuže — vídíte, jak umím poslouchat a přání vyhověti. A v důsledku dobře naš vale i vy nyní splňte naši žádost a též často dopisujte. Důdem nanejšvé počítány, když i ostatní družky tak pilně dopisovatelky, hodou vašeho příkladu následovat. — Můžu se ještě zmínit, jak se mně Je-ehovi smálo, náli-li mne přý nemusel konduktor buditi, když jsem do Omaha přijela. O nikoliv! Vždyť jsem měla sebou dobrého průvodce, totiž mladého p. Klabe-něse, jenmž jsem sdělila, že již přes vodu nepojedeme, jako když jsme jeli do Loma. Měla jsem přitomně za to, když jedeme na Promont, tak že se té vodě vyhne-me. On ale tomu tak nebylo, neb fe-ka Platte jest širší a hlubší, nežli snad sama Missouri. Podřimovala jsem, když v tom mladý můj průvodce křičel — Babičko, ty přece řekla, že přes vodu nepojedeme! Rychle nahlédnu do okna a tu jsem se skoro až zalekla, při spatření vody, jež se mně zdála velmi hluboká a špinavá. Zároveň zmoenila se mne vážná obava při pomyslení, kdyby tak vlak z kolejišce vybočil a sřítl se do té vodní hlubiny, neboť bychom se zdrávi více na povrch nedostali. Velice se mně pak ulehčilo, když vlak most přejel a ocitnul se na pevné zemi. Chlapee sice jsem těšila, aby se nebal, ale sama jsem měla více strachu, nežli on! Což ale kdyby ho byl jeho tatík viděl, jak na veselé ta farmerská děvčata protácel. Zajistě by zpykěl při pohledu na synátora, jenž ne pro malé, ale velké dívky chodil a je k tanci vybízel. Ovšem nemůže zůstat za svým tatíkem, ano, ho babičkou, ježto oha hrozně rádi tančíme. Neříká se nadarmo, že jablko nikdy nepadne daleko od stromu! Však, proč bychom neměli býti veselí? Vždyť člověk stejně na tom světě nie jiného nemá! Paní Vítámvásovou srdečně zvu sem na záhuvu Starých Osad-nie. Přijďte, tetó, zatančíme si ten nový tanec, který mne totiž Mařenka Jechova naučila. Jest při něm ta výhoda, že se neumá-víme! Na konec pak vás všechny ještě jednou zdravím.

Čtená přítelkyně! Díky za dopis a zvláště za dobrý svůj úmysl při vybízení, aby pilně naše dopisovatelky zase nyní častěji dopisovaly. Ano, budu vám všem velice za přičinění povděčna. "Ženskou Hlídku" zavedli jsme v "Pokroku" hlavně za tím účelem, aby ženy měly svoji stať, kde by mohly vedle časových a výchovných článků své náhledy vyměňovat a zkušenější hospodynky méně zkušené ve všech odbořech v domácnosti a hospodářství vůbec poučovat a dobrou radu v různých případech jim poskytovat. S příchodem jara opět se všem naskytne k sestavení dopisu dosti vhod-né a užitečné látky jako o zakládání zahrádek, pěstování různé zeleniny, chovu drůbeže atd. Naše starší hospodynky — zvláště na venkově — mají hojnost bohatých zkušeností, jež během dlouholetého vedení svých domácností v u-vedených oborech nabýly a které budou pro ty mladší a méně zkušené hospodyně velikou výhodou a zajistě že jejich snaha dojde uznání a dokonaleho ocenění. Srdečně zdravím vás—

Haluhové (Peanut) kukušky.

Dej na mísku čtvrt koflíku másla neb sádla a čtvrt koflíku cukru, dobře to utři, přidej jedno vejce a čtvrt koflíku javorového syrobu (Maple syrup), dvě velké lžíce sladkého mléka, půl koflíku pšeničie a čtvrt koflíku výživo-mouky a trochu soli, dvě malé lžíčky (baking powder) a tři čtvrté koflíku peanutů, trochu palie-ko roztlučeneých na hrubé kousky. Vše dobře dohromady smíchej a lžičkou této klad na pomáskovaný plech; na vrch můžeš dát půlku haluhy. Peč v mírné troubě.

Placičky z Rolled Oatmeal.

Dej dva a půl koflíku oatmeal do mísky, přidej do ní tři čtvrté koflíku usekaných datlí neb hroz-zinek a trochu soli; do jiné nádoby dej půl koflíku cukru, dvě velké lžíce kukuřičného syro-ku, dvě ušlehaná vejce a jednu velkou lžič mastnoty. Vmischej vše do té připravené mouky s hroz-zinkami, klad pak lžičkou hro-

Holandské Benátky

Amsterdam je hlavní — nikoliv však sídelní — město království nizozemského. Prostírá se po obou stranách řeky Amstel do záhlaví Zuiderkého. S pozemské strany nečiní dojmu valně přímlvého, za to však velkolepě je poleh-á s mořem, odkud lze přehlédnouti obrovský obklok budov městských a díly ruoh na břehu, zastíněný namnoze celým lesem lodních stožárů. Domy jsou zbudovány většinou na jehlách, čímž stavba základů bývá obyčejně mnohem dražší než na povrchu. Jednotlivé domy mají ponejvíce vzezření středověké, s úzkým prů-fhem, mnohdy jen o dvou oknech, vysokou, špičatou střechou a malými úzkými dveřmi. Město prostupuje více než 50 příplavů, které tvoří velké množství ostrovů, spojených navzájem mosty, dílem dřevěnými, dílem kamennými. — Rovnohěžné s průplavy táhnou se hlavní třídy, dotýkajíce se oběma koncei záhlaví mořského, a spojeny jsou navzájem přírými ulicemi přímými, kteréž od středu města vějířovitě se rozšiřují. Vynikajícími budovami není Amsterdam v poměru k jiným velikým mě-stům právě bohat. Královský palác jest zřízen z bývalé radnice od krále Ludvíka Bonaparta r. 1808 a vyzdoben vyuití malbami před-ních mistrů, vzácnými sochami a řezbami; hlavní síně vyzdobeny jsou vesměs mramorem, vyniká zejména veliká síň poradní, 36 m dlouhá a 18 m široká, jedna z největších v Evropě. Také zevnějšek ozdoben je uměleckými reliefy. Královská rodina sídlívá zde každoročně osm dní. Amsterdam není sice opevněn — bývalé hrady jsou zrušeny a proměněny v sady — ale zůstává přece hlavní zbrojnicí Holandska, neboť přístup k němu hájen je pásem tvrzí a pevností a mimo to lze jej pomoci umělého zatopení učiniti nepřístupným. Počet obyvatelstva je skoro 600,000, hlavním zaměstná-ním průmysl a obchod.

Jakožto místo obchodní a přístavní zaujímá Amsterdam jedno z předních míst v Evropě a je hlavním tržištěm pro kávu, cukr a jiné zboží osadní. Bursá amsterodamská je první bursoou pro zboží v Evropě a vládnouce ohromnýmí jistinnami peněžními zaujímá též mezi peněžními bursemi přední místo, hledie si pilně — mluveno o dobách mírových — skutečného prodeje státních papírů, zejména holandských, rakouských a ruských. Každoročně její dražby na javskou kávu rozhodují o polovici Evropy o ceně tohoto zboží. Rozumí se, že světová válka podlomila skoro vůbec obchodní ruoh i význam města, byl země sama nebyla do války vtažena; po této stránce škody válkou vzešle v obchodě a průmyslu sotva budou menší nežli poměrně v zemích válkou postizených, ale taková už váleka je, že postihuje skutečnou i nestátněnou ve svých důsledcích. Pro nás je zajímavý Amsterdam také tím, že od roku 1666 požival de pohostinství náš Jan Amos Komenský a dokončil své živé život 15. listopadu 1671. — J. Drill.

Naše největší potěšení.

Největším našim potěšením jest čísti dopisy, jež každá pošta nám přináší od mladých i starých pacientů, kteří sdělují, že užili Trinerova Léčivého Hofkého Vina a jak jim a jejich rodinám tento včtečný lék pomohl. Sta dopisů přichází každý měsíc ze všech končin Spoj. Států a Kanady, dobrovdné, a každý nás znovu přisvědčuje, že právem prohlašujeme: Trinerovy léky nikoho nezklamou. Čtete jen tyto dva dopisy, z 10. a 29. ledna 1919: "Ramsaytown, Pa. — Trpěl jsem se žaludkem po šest let, až mi Trinerovo Léčivé Hofké Vno pomohlo. Doporučuji je všem svým krajanům. Jan Parajt." — "Hamilton, Ohio. — Moje manželka byla churavá po 2 roky. Hlava jí bolela a žaludek. Od té doby, co užíváme Trinerovo Léčivé Hofké Vno, moje manželka i já cítíme se dobře. Martin a Julie Koser." V lékárnách, #1.10. — Pro reumatism, neuralgii, bolení v křížích, polámaní a pod. Trinerov Léčivý ment jest lékem, který bezpečně poskytné rychlé úlevy. V lékárnách 35 a 66, poštou 4 a 16. — Joseph Triner Company, 1323-1343 So. Ashland Ave., Chicago, Illinois. — Advertisement